

A Fővárosi Ítéltábla a „Dr. Szekerczés” Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: Pintérné dr. Szekerczés Anna ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.r. felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.r. felperes címe) II. rendű felpereseknek a Kozma és Fáy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kozma Péter ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.r. alperes címe) I. rendű, a Koruhely Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Koruhely Péter ügyvéd) által képviselt (II.r. alperes címe) II. rendű és III.rendű alperes neve (III.r. alperes címe) III. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. november 18. napján kelt 33.P.26.363/2009/59. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 60. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 37.500 (Harminchétezer-ötszáz) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 120.000 (Százhuszezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I., II. és III. rendű alperesek megsértették az I. rendű felperes, I.rendű felperes neve jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a II. rendű és a III. rendű alperes által készített és az I. rendű alperes által ... napján sugárzott, majd azt követően az I. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes oldalra feltöltött „...” című műsorban

⌚ azt a valós tény, hogy I.rendű felperes neve, ... polgármesterével szemben a műsor készítésekor lopás büntette és környezetkárosítás alapos gyanúja miatt büntetőeljárás volt folyamatban olyan hamis színben tüntették fel, mintha a gyanú tárgyát képező bűncselekményeket kétséget kizáróan elkövette volna;

- azt a valós tény, hogy I.rendű felperes neve a műsor készítésének idején beteg volt, olyan hamis színben tüntették fel, hogy ez nyilatkozattétel előli elzárkózás ürügye lett volna;
- olyan hamis látszatot keltettek, hogy ügyét azért vizsgálja a ... Megyei Rendőrség, mert a helyi rendőrökkel túl jóban van.

Megállapította, hogy az I., II. és III. rendű alperesek megsértették az I. rendű felperes képmáshoz és hangfelvételhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a II. rendű és a III. rendű alperes által készített és az I. rendű alperes által ... napján sugárzott, majd azt követően az I. rendű alperes által

üzemeltetett ... internetes oldalra feltöltött „...” című műsorában a felperes hozzájárulása nélkül róla hang- és képfelvételeket hoztak nyilvánosságra.

Ezt meghaladóan az alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül az ítélet jogsértést megállapító rendelkezéseit a felperes képmásával egyidejűleg tegye közzé a „...” című műsorában bocsánatkérése kifejezésével együtt.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa üzemeltetett ... internetes oldalról a fenti műsorszámot 15 napon belül törölje, illetve annak elérhetőségéig az ítélet jogsértéseket megállapító rendelkezéseit bocsánatkérése kifejezésével együtt a műsorszám fölött a cím alatt tegye közzé.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy a fenti helyeken 15 napon belül tegye közzé, hogy a felperessel szemben a fenti ügyben indult nyomozást a nyomozóhatóság megszüntette.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 15 napon belül 1.500.000 forint tőkét és ennek ... napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Felhívta az I. rendű alperest, hogy a NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága külön felhívására fizessen meg az államnak 105.000 forint illetéket.

A fennmaradó 105.000 forint illeték megfizetése alól az I. rendű felperest mentesítette és megállapította, hogy azt az állam viseli.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a Fővárosi Törvényszék költségvetési elszámolási számlájára a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására 136.711 forint szakértői díjat, mint perköltséget.

Megállapította, hogy a fennmaradó 136.711 forint szakértői díjat, mint perköltséget az állam viseli.

Felhívta a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy az ELO9889/2011. számon kezelt 30.000 forintot, mint felhasználatlant utalja vissza a letevő I.rendű felperes neve felperes részére.

Megállapította, hogy a fentieket meghaladóan a felek a költségeiket maguk viselik.

A felperesek keresetét a Ptk. 75. § (1) bekezdésében, a 78. § (1)-(2) bekezdésében, a 80. § (1)-(2) bekezdésében foglalt szabályozás alapján bírálta el, figyelemmel a PK 12, 14. és 15. számú állásfoglalásokban, valamint az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) és a 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozataiban írtakra.

Tényként rögzítette, hogy az I. rendű felperessel szemben büntetőeljárás volt folyamatban, amely a perbeli műsorszám adásba kerülését követően megszüntetésre került, mivel a nyomozás adatai alapján nem volt megállapítható, hogy a bűncselekményt a gyanúsított követte volna el.

Az I. rendű felperes által előterjesztett megállapítási keresetek tárgyában a következő álláspontra

jutott.

Azzal a közlésekkel kapcsolatosan, miszerint az I. rendű felperes „magántulajdonban lévő erdőt termeltetett ki egy haveri vállalkozóval”, „a terület egykor összefüggő erdő volt, aztán a polgármester kivágatta és elhordatott pár száz köbméter földet”, kifejtette azt, hogy bár a műsorszámban elhangzik, hogy az I. rendű felperessel szemben büntetőeljárás van folyamatban, azonban a műsor nem teremtett teljes összhangot az eljárás aktuális állása és a közlések között. A felvezetésben és a műsor során többször is kategorikusan elhangzott minden valós kétely kifejezése nélkül, hogy a felperes a terhére rótt természetkárosítást, illetve lopást ténylegesen elkövette, mint ahogy az is, hogy személyére terhelő tanúvallomást tettek. Ezért azt a valós tény, hogy eljárás van folyamatban, a műsorszám összességében hamisan tüntette fel, miután többször, kétséget kizáróan tényként közölte, hogy az I. rendű felperes a terhére rótt cselekményt elkövette.

Az „amint megtudta, hogy a ... stábja náluk forgat, hirtelen súlyos tüdőgyulladást kapott” közlés azt a valós tény, hogy a felperes ténylegesen megbetegedett olyan hamis színben tüntette fel a műsorszám, mintha ez a közvetlen nyilatkozattétel elmaradásának ürügye lett volna az I. rendű felperes részéről, ami nem felelt meg a valóságnak.

Az „ügy azért került ..., mert a polgármester túl jóban van a megyei és a környékbeli rendőrökkel” közlés tekintetében azt állapította meg a rendelkezésre álló dokumentáció alapján, hogy a rendőrkapitányság azért jelentett elfogultságot az I. rendű felperes ügyében, mert rendszeresen együtt dolgoztak, ilyen esetekben az elfogultságot mindig bejelentik, egyéb más oka az elfogultságnak nem volt.

Minderre tekintettel a jogsértést megállapította, figyelemmel a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra.

Kiemelte, hogy az I. rendű felperes polgármesterként közszereplőnek minősül, így a vele szemben megfogalmazott kritikát fokozottabban köteles eltűrni, azonban a valótlan tényállítások és a való tények hamis színben feltüntetése már nem tartozik abba a körbe, melyre a fokozott tűrés kötelezettség kiterjed.

Tekintettel arra, hogy az alperes a per során nem hivatkozott arra és nem is bizonyította, hogy az I. rendű felperesről készült képmás és a hangfelvételének nyilvánosságra hozatalához az I. rendű felperes hozzájárult, a jogsértés megállapítására ugyancsak sor került a Ptk. 81. § (1) bekezdése alapján.

A II. rendű felperes által előterjesztett kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak, hivatkozva arra, hogy az alperes olyan véleményt fogalmazott meg a II. rendű felperessel kapcsolatosan, ami nem haladta meg a szólás és véleménynyilvánítás szabadságának kereteit, a közöltek nem voltak sértő, bántó, megalázó kijelentések.

Az alperesek jogsértéstől való eltiltására a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pontja alapján, az elégtételadásra kötelezésre a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontja alapján került sor. Az alperesi elismerésre is figyelemmel a PK 14. számú állásfoglalás értelmében kötelezte az I. rendű alperest a büntetőeljárás befejeződéséről szóló közlemény közzétételére.

A felperes nem vagyoni kártérítés iránti igényéről mérlegeléssel a Ptk. 339. §-a, a Ptk. 355. § (1), (4) bekezdése alapján, figyelemmel a 34/1992. (VI. 1.) AB számú határozat indokolásában foglaltakra. Utalt arra, hogy a Pp. 163. § (3) bekezdése alapján külön bizonyítás nélkül is elfogadja a bírói

gyakorlat az olyan hátrány bekövetkeztét, amely köztudomású tényként értékelhető, a Pp. 206. § (3) bekezdése alapján a kártérítés összege az összes körülmény mérlegelésével a bíróság belátása szerint határozható meg. A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai, elsősorban a tanúk vallomása alapján egyértelműen megállapította azt, hogy az I. rendű felperest az országos televízióban róla negatív módon megjelenő közlemény lelkileg és idegileg megviselte. A tanúk igazolták, hogy az I. rendű felperestől a faluban többen elfordultak, a vele szemben kialakult közbizalom megingott, a faluban élő emberek bizalomvesztése érezhető volt. Az I. rendű felperes személyes előadása megerősítette, hogy évek elteltével sem tudta feldolgozni az eseményeket. Az I. rendű felperes évek óta többféle megbetegedésben szenved, a perben beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény nem igazolta az egyértelmű ok-okozati összefüggést az I. rendű felperes jelenlegi egészségi állapota és a perbeli műsorszám miatt elszenvedett lelki sérelmek között. Ugyanakkor a kezelőorvosa úgy nyilatkozott, hogy az I. rendű felperes jelenlegi egészségügyi státuszát egyértelműen befolyásolta az, hogy stresszhelyzetnek volt kitéve hosszú időn keresztül. Az elsőfokú bíróság köztudomású tényként kezelte, hogy a stressz betegségek kialakulásához vezet, a testi betegségek kialakulásában a lelkiállapot diszszonanciája jelentős szerepet játszik, a felgyógyulást hátráltatja. Mindezeket mérlegelve a rendelkezésre álló bizonyítékok, okiratok alapján a felperes által előterjesztett 3.500.000 forint összegű követelést eltúlzottnak, a bírói gyakorlatban kialakult összeget jelentősen meghaladónak ítélte és 1.500.000 forintot tartott alkalmasnak az I. rendű felperest ért hátrányok kompenzálására.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 81. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az első fokú ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását. Az elsőként megállapított jogsértés tekintetében hivatkozott arra, hogy az I. rendű felperessel szemben, közfeladatai ellátásával összefüggésben a ...i Városi Ügyészség folytatott nyomozást. Kifejtette, hogy a közszereplő politikusokkal kapcsolatos véleménynyilvánítás köre jóval tágabb, mint más személyek esetében. A PK 14. számú állásfoglalás alapján hangsúlyozta, hogy a sajtószerző büntetőeljárásról tudósított, kötelezettségének eleget téve a tudósítás időpontjában rendelkezésre álló információkat osztotta meg a nézőkkel. A második jogsértőnek ítélt közlés vonatkozásában előadta, hogy a műsor forgatása idején az I. rendű felperes nem volt hajlandó a nyilvánosság elé állni, ezért a műsor készítője azon véleményének adott hangot, hogy feltehetően az I. rendű felperes kifogást keresett arra, hogy ne kelljen nyilatkoznia. Kijelentése a véleménynyilvánítás körén belül értelmezhető, továbbá az I. rendű felperes személyére nézve nem jelentett sértő megnyilvánulást, így a személyiségi jogát nem sértette meg. A harmadikként megállapított jogsértést illetően álláspontja szerint tévesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a közlés azt a látszatot keltette, mintha összefonódás lenne az I. rendű felperes és a megyei, valamint a környékbeli rendőr vezetők között. A valóság az, hogy a rendőrkapitány azért jelentett be elfogultságot, mert a polgármester I. rendű felperessel rendszeresen együtt dolgoznak, így nem minden alapot nélkülöző vélekedésnek kell tekinteni a riporter következtetését. A kijelentés ugyancsak nem sértő az I. rendű felperesre nézve, az állítás éppen akkor lenne sértő tartalmú, ha azt az információt adta volna, hogy a helyi rendőrkapitánysággal az I. rendű felperes túl jóban van, ennek ellenére ők folytatják le vele szemben a nyomozást.

Az I. rendű felperes képmáshoz és hangfelvételhez fűződő személyiségi jogának megsértése körében kifejtett indokai szerint az I. rendű felperest közfeladat ellátásából adódó visszaélések miatt vonták büntetőeljárás hatálya alá, azzal összefüggésben az ügyészség nyomozást folytatott vele szemben. Ebből adódóan közérdeklődésre számot tartó személyről, közérdeklődésre számot tartó

műsorban jelent meg a hang- és képmása, vagyis az hozzájárulása nélkül felhasználható, közölhető volt.

Jogalap hiányában az I. rendű felperes javára kártérítés nem ítélt meg, annakösszepszerűségét eltúlozottnak tartotta.

Az I. rendű felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyása mellett érvelt.

A Fővárosi Ítéltábla fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének az I. rendű felperes keresetét részben, a II. rendű felperes keresetét egészben elutasító rendelkezését a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése értelmében.

Az I. rendű alperes fellebbezését nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a perben szükséges bizonyítási eljárás lefolytatását követően a beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően helyesen, okszerűen értékelve helytálló tényállást állapított meg, a másodfokú bíróság a levont jogkövetkeztetéseivel egyetértett. Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálása során alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket teljes körűen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A Fővárosi Ítéltábla - az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában is hivatkozottak szerint - már valóban határozatot hozott a perbeli jogsértésekkel összefüggésben előterjesztett sajtó-helyreigazítás iránti perben. Kétségtelen, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás során meghozott döntésben foglaltak nem feltétlenül kötik a személyiségi jogi perben eljáró bíróságot, miután a személyiségvédelmi perekben további, szélesebb körű bizonyítási eljárás lefolytatására van lehetőség. Ugyanakkor az eljárás során nem merült fel olyan új körülmény, olyan bizonyíték, ami eltérő álláspont kialakítását tette volna lehetővé az alperesi közlések értelmezését, valóságalapját illetően.

Osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját a Fővárosi Ítéltábla, miszerint a valóság nem egyezett azzal, mint ami az I. rendű alperesi műsorban elhangzott az I. rendű felperest érintő büntetőeljárás tekintetében. A kifogásolt közlések egyértelműen azt a látszatot keltették, hogy az I. rendű felperes polgármester a lopás és környezetkárosítás bűncselekményét ténylegesen el is követte, ami nem felelt meg a valóságnak.

Az I. rendű felperes betegségére vonatkozó közlés a műsorban olyan megvilágítást kapott, mintha azért nem adott volna interjút, mert ürügyként betegségre hivatkozott, holott a perben bizonyítást nyert, hogy a felperes lázas beteg volt, kórházba is került. Mindez azt támasztja alá, hogy nemcsak hivatkozott a betegségére, hanem ténylegesen annak okán nem adott interjút a műsorban. A perben okirattal, a ... Rendőrkapitányság vezetőjének nyilatkozatával nyert alátámasztást, hogy az I. rendű felperessel szemben indult nyomozást a ... Rendőrkapitányság is elfogulatlanul, a jogszabályok maradéktalan betartásával tudta volna lefolytatni. Azonban a rendőrségen a részrehajlás látszatának elkerülése érdekében már korábban is kialakult az a gyakorlat, miszerint hasonló esetekben a nyomozást nem az arra eredetileg illetékességgel rendelkező rendőri szerv folytatja le. A perbeli műsorban közlőtekből viszont az átlagnéző arra következtethet, hogy azért vizsgálja az I. rendű felperes ügyét másik megyei rendőrkapitányság, mert túl jóban van a helyi rendőrökkel.

Minderre figyelemmel tehát a másodfokú bíróság megítélése szerint a sajtó-helyreigazítás iránt indított perben rendelkezésre álló adatokhoz képest nem merült fel olyan új bizonyíték, ami az alperesi közléseket más megvilágításba helyezte volna.

A képmáshoz és hangfelvételhez fűződő jog megsértésével kapcsolatosan a Fővárosi Ítéltábla azt emeli ki, hogy a műsorban nem a felperes közszereplésével összefüggésben került sor a képmásának és hangfelvételének a közlésére, ezért a Ptk. 80. § (1)-(2) bekezdésében foglalt szabályok alapján a jogszerű felhasználáshoz az I. rendű felperes hozzájárulását kellett volna kérni, ami nem történt meg. Az adott riport nem az I. rendű felperes közszerepléseit mutatta be, így annak ténye, hogy a felperes közszereplő, a jogsértés elkövetése miatti felelősség alól nem ad felmentést.

Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az egyes megállapított jogsértések vonatkozásában kifejtett elsőfokú bírósági jogi indokokkal és az annak alapján meghozott érdemi döntéssel egyetértett.

A nem vagyoni kárigény elbírálása során az I. rendű felperest ért hátrány alátámasztására széles körű bizonyítási eljárás került lefolytatásra, melynek eredményeként megállapítható volt, hogy nem a perbeli jogsértésekre, nem a ... című műsorban elhangzottakra vezethetők vissza az I. rendű felperes fennálló betegségei, akinek egészségügyi problémái, panaszai már korábban is fennálltak. Ugyanakkor a peradatok alapján nem zárható ki az, hogy a műsorban sugárzottak, a jogsértő közlések elhangzása következtében a felperest ért pszichés megterhelés már meglévő betegségeit tovább súlyosította, illetőleg felépülését nehezítette. Miután nem merült fel olyan peradat, ami az elsőfokú bíróság által meghatározott nem vagyoni kártérítés összecszerűségének felülmérlegelését indokolta volna, ezért a másodfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegének leszállítására sem látott lehetőséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, annak lényegében helyes indokai szerint került sor.

Az I. rendű alperes a fellebbezés tekintetében pervesztes lett, ezért a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint viseli az I. rendű felperes másodfokú költségét, melynek mértéke a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése, 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján került megállapításra. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illetéket ugyancsak a pervesztes I. rendű alperes viseli, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében írtakra.

, 2015. szeptember 24.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő